

Tot de assen in de blubber

Watervogeltelling, zaterdag 14 oktober 2023

Erg leuk dat vrijwilligerswerk, het geeft zo veel voldoening. Maar omdat van de week alles anders loopt dan normaal, waarom vandaag dan ook niet?

Vanmorgen bij het opstaan geconstateerd dat het best heel mooi weer is en aangezien ik niet hoefde te rusten van de tocht op de Noordzee die gisteren vanwege de storm niet doorging, heb ik contact opgenomen met mijn medetellers voor de Watervogeltelling. Afspraak was om op de zondagmorgen te gaan om zo beter weer te hebben en een rustdag in te lassen. Maar niks zo veranderlijk als het weer... Voorspellingen zeggen nu heel wat anders dan eerder op de week. Zodoende hebben we de plannen omgegooid en hebben de telling vandaag gedaan.

Het is erg - met 15 graden op de thermometer - maar, handschoenen zonder vingers waren bij mij hard nodig. Totaal geen gevoel meer in mijn vingertoppen, dat wordt nog wat in de winter...

Nu wil het ook dat er hard gewerkt wordt door de gemeente. Paden worden opgehoogd, zo ook achter op de Bergse Plaat. Ineens verandert het schelpenpad in een zandweggetje. Van de week was het zand nog hard, maar vannacht is er regen gevallen waardoor ik met scootmobiel plots tot aan de assen wegzak. Ik was al omgekeerd, omdat een wandelaar mij waarschuwde voor de zachte ondergrond, maar het was te laat. Mijn medeteller, die op de fiets was, zou het pad vervolgen om daar te tellen, waar ik niet kon komen. Dus die was al buiten beeld. Hoera voor de uitvinder van de mobiele telefoon! Hij zou terugkomen... Ondertussen was ik al stenen aan het verzamelen om onder de banden te leggen.

Uiteindelijk hebben mijn medeteller en een buurtbewoner - een held die op badslippers en hagelwitte sokken kwam helpen - mij eruit geholpen. De rest van het pad achter de huizen langs heb ik gemeden. Omgereden door de wijk en mij pas weer bij de Snoekplas samengevoegd met medeteller.

Bij thuiskomst maar gelijk alle modder/klei van vervoermiddel gestoken. En via computer de invoer van de vogels op de website nog nagekeken. Want in alle consternatie in het veld ging dat op de mobiele telefoon ook niet zoals dat zou moeten.

Watervogeltelling, zondag 15 oktober 2023

Het is zondag in het zuiden en ik heb wat tijd over. Aangezien Hidde met de auto de ronde over de Markiezaatskade voor de watervogels gaat doen, ben ik bij hem ingestapt. We starten op de hoek Binnenschelde / Molenplaat. Eerst een stukje te voet afgelegd. Geen ganzen te bekennen op de Ganzenweide, een aantal eendjes bij het hek over de Steenvliet, maar niet spectaculair. Ik heb net eerder verteld dat op de hoek van die sloot het IJsvogeltje zich vaak laat zien. En precies wanneer we denken daar klaar te zijn met tellen, komt hij alsnog aangevlogen. Leuke waarneming altijd...

Daarna met de auto verder. Uit "verveling" tellen we de hele dag maar alles wat we horen of zien. Anders hebben we niet zoveel watervogels te noteren. Ondanks de af en toe felle buitjes, laten toch veel zangvogels van zich horen. Net alsof ze allemaal een plekje willen claimen nadat ze uit het hoge noorden hier aangekomen zijn. We horen en zien Sijsjes, Putters, Koperwieken, Kramsvogel, Roodborsten, Kneuen, Graspiepers enz, enz. Zelfs een late vrouw Tapuit strijkt neer voor onze neus in een struikje.

Op het vervolg van de ronde eveneens weinig watervogels, maar daar wel weer de Zeearend en een Purperreiger. Op enig moment, bij het oude steigertje aan het Markiezaatsmeer waar we wel meer dan 300 Slobeenden tellen, ontwaren we door de telescoop gezien twee medetellers aan de verre overkant. Later blijkt dat de collega-tellers verkeerde routes op zich hebben genomen. Zodoende lopen in hetzelfde gebied twee groepjes tellers achter elkaar aan, zonder het zelf in de gaten te hebben. Je moet maar denken, er is daar in dat betreffende gebied wel heel grondig geteld.

Veel Bonte Strandlopers bij Rattekaai, maar we zien ze helaas niet in het Markiezaat.

Een vlucht Wulpen.

Later wanneer Hidde en ik al klaar zijn met tellen en wij op het uitkijkpunt aan de Oude Rijksweg staan, zien wij in het veld nog steeds twee tellers lopen met daarachter misschien wel 1000 (natte vinger schatting van mijn kant) Wulpen. In ieder geval heeeeel veel. Zo mooi!

Ingrid Donga, tekst en foto's